

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Ondřeje Mráky a Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **I. V.**, zastoupena JUDr. Alenou Bányaiovou, CSc., advokátkou se sídlem Lazarská 8, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení **I) I. D.**, **II) J. D.**, **III) IZOLTECHNIK CZECH s. r. o.**, sídlem Jana Milíče 679, České Budějovice, všichni zastoupeni Mgr. Martinem Kolaříkem, advokátem se sídlem Radniční 1, České Budějovice a **IV) Ateliér pro životní prostředí z. s.**, sídlem Charkovská 18, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2021, č. j. MHMP 1775271/2021, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2023, č. j. 14 A 1/2022 - 116,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti v celkové výši 4 114 Kč k rukám její zástupkyně JUDr. Aleny Bányaiové, CSc., advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2008, č. j. OUR.Koš.p.1439-1028/07-Za-UR, umístil Úřad městské části Praha 5 stavbu „Obytný dům Božíinka“ na pozemcích p. č. XA, XB, XC v katastrálním území K. (dále jen „stavba“). Rovněž rozhodl o změně využití části pozemku p. č. XB v k. ú. K. za účelem provedení terénních a sadových úprav. Žalovaný odvolání proti tomuto rozhodnutí dne 9. 9. 2008, rozhodnutím č. j. S-MHMP 405581/2008/OST/Vo/Cř, zamítl.

[2] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 10. 3. 2011, č. j. 5 Ca 372/2008 - 84, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Nejvyšší správní soud však toto rozhodnutí městského soudu rozsudkem ze dne 22. 6. 2011, č. j. 1 As 66/2011 - 122, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud pak novým rozhodnutím ve věci ze dne 6. 2. 2012, č. j. 5 A 243/2011 - 142, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (první zrušující rozsudek). V něm žalovanému uložil, aby vysvětlil pojem „*nízkopodlažní stavba*“ a také posoudil, zdali lze danou stavbu pod tento pojem podřadit.

[3] Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 9. 2013, č. j. MHMP 1124063/2013, odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 znovu potvrdil. Pojem „*nízkopodlažní stavba*“ v něm podřadil pod čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 3/1991 Sb. HMP. I toto rozhodnutí žalovaného bylo napadeno žalobou, které městský soud vyhověl rozsudkem ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 A 194/2013 - 63 (druhý zrušující rozsudek). Rozhodnutí žalovaného opět zrušil a věc mu vrátil, aby posoudil, zda daná stavba náleží do nízkopodlažní zástavby.

[4] Žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 26. 7. 2017, č. j. MHMP 1138936/2017, kterým prvostupňové rozhodnutí v části změnil a v části potvrdil. Uvedl, že vyhláška č. 3/1991 Sb. HMP, byla zrušena nařízením č. 10/2014 Sb. HMP a že stavba je tedy nově umístována do území přírodního parku Košíře-Motol. Toto rozhodnutí bylo také zrušeno městským soudem, a to rozsudkem ze dne 10. 6. 2021, č. j. 5 A 14/2018 - 110 (třetí zrušující rozsudek). V tomto rozhodnutí soud žalovanému přikázal, aby řádně posoudil podmínky nenarušení charakteru lokality a respektování architektonicko-urbanistických hodnot a kulturní identity lokality.

[5] Žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 10. 11. 2021, č. j. MHMP 1775271/2021. Dle žalovaného má lokalita, kde je stavba umístěna, charakter převážně rezidenční čtvrti se zahradami a dostatkem zeleně. Umístění stavby tento charakter nemění, ale zachovává a dále rozvíjí. Žalovaný provedl srovnání dané stavby se stavbami umístěnými v lokalitách Měchurka, Šmukýřka a v ulici U Vojanky, které se nacházejí v okolí lokality dané stavby. Došel k závěru, že tamní zástavba je charakteristická stavbami větších objemů do 5 nadzemních podlaží, které mají obdobnou povahu (půdorys, terasovitý tvar) jako posuzovaná stavba. Co se objemu posuzované stavby týče, ten je dle žalovaného srovnatelný s terasovými domy na svahu u ulice Pod Šmukýřkou. Žalovaný ve svém rozhodnutí nicméně uznal, že vůči historickým vilám je posuzovaná stavba „*objemově konkurenční*“, což ale vyvažuje skutečnost, že je její hmota modelována podle průběhu terénu, na rozdíl od monolitů vil. Díky tomu, že se daná stavba nachází v údolí, nedochází k narušování žádného pohledového horizontu. Žalovaný také vysvětlil změnu výroku v rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 15. 4. 2008, č. j. OUR.Koš.p.1439-1028/07-Za-UR,

pokračování

zakotvující změnu označení podlaží, a to odkazem na § 3 odst. 1 písm. j) vyhlášky č. 26/1999. Umisťovaná stavba dle žalovaného nijak nekonkuruje charakteru zástavby v dané lokalitě. Dle něj je také postavena na území, které je územím transformačního, a nikoliv stabilizovaného charakteru.

[6] Žalobkyně se následně v řízení před městským soudem (počtvrté) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2021, č. j. MHMP 1775271/2021, a také zrušení (původního) rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 15. 4. 2008, č. j. OUR.Koš.p.1439-1028/07-Za-UR. Uvedla, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor soudu vyjádřený ve (třetím) rozsudku ze dne 10. 6. 2021, č. j. 5 A 14/2018 - 110. Žalovaný neobjasnil, zda hmotové uspořádání objektů v dané lokalitě stejně jako jejich rozměrové a poměrové parametry odpovídají původní zástavbě. Dle žalobkyně žalovaný dále nesprávně posoudil nenarušení charakteru lokality a plné respektování její architektonicko-urbanistické hodnoty, kulturní identity a krajinných a přírodních znaků včetně zachování pohledových horizontů. Žalobkyně také měla pochyby o prohlášení daného území za území transformační. Souhlasila s tím, že se v tomto případě jedná o dostavbu. Považuje ji ale za nepřipustnou s tím, že se jedná o stavbu patřící do intenzivní zástavby sídlištního typu, nikoli do lokality přírodního parku.

[7] Dle žalobkyně žalovaný postupoval ve smyslu rozsudku NSS ze dne 3. 4. 2013, č. j. 8 As 75/2010 - 165, účelově, a to při přecíslování podlaží u stavby. Stavebním povolením byla schválena stavba o dvou podzemních a pěti nadzemních podlažích, umístěna však byla stavba o čtyřech podzemních a třech nadzemních podlažích. Žalovaný tak nejprve danou stavbu podřadil pod pojem „nizkopodlažní zástavba“ dle vyhlášky č. 3/1991 Sb. HMP a umístil ji v přírodním parku Košíře-Motol. Poté, co nařízení č. 10/2014 Sb. HMP upustilo od tohoto pojmu, žalovaný u přecíslování zůstal, dle žalobkyně z toho důvodu, aby navodil dojem, že daná stavba nijak nevybočuje z charakteru zástavby na protější straně ulice Jinonická. Stejnou účelovost spatřuje žalobkyně v potvrzení rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 15. 4. 2008, č. j. OUR.Koš.p.1439-1028/07-Za-UR v části umisťující stavbu o 20 bytech žalovaným, ačkoliv jak stavební povolení, tak kolaudační souhlas, počítají s 28 byty.

[8] Městský soud v záhlaví označeným rozsudkem žalobkyni vyhověl a rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2021, č. j. MHMP 1775271/2021 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (čtvrtý zrušující rozsudek). Za prvé uvedl, že úvaha žalovaného ohledně souladu posuzované stavby s územně plánovací dokumentací (oddíl 8 odst. 3 Regulativu funkčního a prostorového uspořádání území hl. m. Prahy) nebyla úplná. Žalovaný neprovedl důkladný rozbor půdorysů, objemů, výšek a charakteru budov v ulici Jinonická. Ty sám přitom označil jako část posuzované lokality. Dle městského soudu pak u protější zástavby mělo dojít k bližší konkretizaci srovnávaných objektů (počet podlaží, využití budov, vzhled) a všechny tyto údaje měly být následně vyhodnoceny z hlediska působení posuzované stavby v dané lokalitě. Dle městského soudu žalovaný také nedostatečně posoudil soulad posuzované stavby s architektonicko-urbanistickými hodnotami dané lokality, a to zejména vzhledem k namítané změně výroku rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5 ze dne 15. 4. 2008, č. j. OUR.Koš.p.1439-1028/07-Za-UR. Tato změna je sice v souladu s ustanovením, na které žalovaný odkazuje, nicméně dle soudu neodpovídá faktickému stavu. Podzemní a nadzemní podlaží nelze rozlišit pouze na základě míry zapuštění stavby

do okolního terénu, zvláště pak v případech, kdy toto vede k rozporu s obvyklým chápáním těchto pojmů. Dle soudu přeznačení podlaží zakládá zbytečný rozpor mezi právním a skutkovým stavem, a to proto, že se podstatná část prvního a druhého nadzemního podlaží nachází nad zemí, ačkoliv jsou označena jako podlaží podzemní. Pro účely posuzování stavby mají být tato podlaží započítána jako podlaží nadzemní.

[9] Co se týče prohlášení daného území za území transformační, zde dle městského soudu žalovaný nepochybil, jelikož pro umístění stavby v přírodním parku platí omezení dle § 15 odst. 3 nařízení č. 10/2014 Sb. HMP nezávisle na tom, zdali se jedná o transformační nebo stabilizované území. Městský soud se také vyjádřil k nepřípustnosti dostavby tvrzené žalobkyní. V tomto bodě odkázal na své předešlé závěry k prvnímu žalobnímu bodu, kde dospěl k závěru, že žalovaný nedostatečně odůvodnil soulad posuzované stavby s architektonicko-urbanistickou hodnotou lokality. Dle městského soudu však nedošlo k narušení pohledových horizontů. Námitkou nesouladu skutečného počtu bytů s počtem schváleným stavebním povolením se městský soud nezabýval, jelikož stavební povolení není součástí řízení, jehož předmětem je přezkum rozhodnutí o umístění stavby.

II. Kasační stížnost žalovaného a vyjádření žalobkyně

[10] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby Nejvyšší správní soud („NSS“) napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[11] Stěžovatel je toho názoru, že městský soud nesprávně posoudil důkladnost rozboru půdorysů, objemů, výšek a charakteru budov v ulici Jinonická. Dle městského soudu se měl zabývat posouzením vlivu posuzované stavby na stávající zástavbu, a to na základě relevantní informace o skutečném půdorysu, objemu, výšce, či charakteru budov ve stávající blízké zástavbě. Dle stěžovatele toto posouzení proběhlo dostatečně důkladně. Podrobný popis každé stavby vilové zástavby na protější straně ulice Jinonická vnímá jako nesmyslný, jelikož se dle stěžovatele jedná o zcela jiný typ staveb. Stěžovatel si je vědom skutečnosti, že se posuzovaná stavba tvarem nepodobá těmto vilám. Dle stěžovatele by mělo takovéto posouzení za následek, že by v Praze nebylo možné umístit jinou stavbu než takovou, která by byla kopií nebo napodobeninou stávající zástavby. Stěžovatel tvrdí, že vzal v úvahu moderní charakter stavby, její bytovou funkci, její umístění a také ze současného stavu moderní zástavby na horizontu, a že svou úvahu tedy řádným způsobem odůvodnil.

[12] Městský soud se rovněž správně nevypořádal s charakterem jednotlivých podlaží (nadzemní a podzemní). Stěžovatel tvrdí, že k úpravě značení podlaží došlo, aby popis stavby souhlasil s vyhláškou č. 26/1999 Sb. HMP. Dle stěžovatele je také lhostejné, jak budou jednotlivá podlaží označena, protože posuzovaná stavba je limitována svým umístěním v prudkém svahu, na rozdíl od zástavby na protější straně ulice Jinonická.

[13] Stěžovatel konečně rovněž tvrdí, že provedl důkladné porovnání okolní zástavby a řádně posoudil vliv zjištěných rozdílů na dodržení architektonicko-urbanistické hodnoty

pokračování

lokality. Odkazuje na rušené rozhodnutí ze dne 10. 11. 2021, č. j. MHMP 1775271/2021 a uvádí, že v něm řádně odůvodnil svůj závěr, že posuzovaná stavba nenarušuje architektonicko-urbanistickou hodnotu lokality. Dle stěžovatele došlo v rámci tohoto posouzení k porovnávání srovnatelných parametrů.

[14] Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalobkyně uvedla, že napadený rozsudek považuje za správný. Navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení. Žalobkyně je toho názoru, že kasační stížnost stěžovatele pouze opakuje a znovu zdůrazňuje pochybení, které mu opakovaně vytkl městský soud, a namísto polemiky s městským soudem obsahuje obsáhlé citace vlastního zrušeného rozhodnutí. Dle žalobkyně stěžovatel zcela pominul posoudit soulad prvorepublikových vil na západní straně ulice Jinonická s posuzovanou stavbou z hlediska zachování architektonicko-urbanistických hodnot a kulturní identity daného území. Namísto toho stavbu srovnává se stavbami „v zahradním městě Měchurka a Šmukýřka“, tedy „zástavbou na horizontu“, která však nemá žádnou souvislost s ulicí a zástavbou, do které byla stavba umísťována. Dodává, že vzhledem k půdorysu, výškovému uspořádání a typu střešní krajiny posuzovaná stavba nemůže být s těmito vilami v souladu. K úpravě značení podlaží uvedla, že se tímto stěžovatel pouze snažil dosáhnout toho, aby byla posuzovaná stavba charakterizována jako nízkopodlažní. Pouze nízkopodlažní zástavbu bylo možné v této lokalitě nově postavit. Žalobkyně poukazuje na vizualizaci stavby poskytnutou stěžovatelem, která dokládá, že se jedná o stavbu s pěti nadzemními podlažími. To dle jejího názoru potvrzuje skutečnost, že posuzovaná stavba svou výškou, hmotou i objemem podstatně přesahuje okolní zástavbu.

[15] Žádná z osob zúčastněných na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[16] Kasační stížností se Nejvyšší správní soud zabýval nejprve z hlediska splnění formálních náležitostí. Předně bylo nutno posoudit, zda je kasační stížnost dle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. přípustná. Jedná se totiž o druhou kasační stížnost ve stejné věci.

[17] V roce 2011 podala současná žalobkyně (v tehdejší řízení stěžovatelka) kasační stížnost proti rozhodnutí žalovaného ve věci stavby Obytného domu Božíinka, konkrétně proti rozhodnutí Městského soudu v Praze v řízení o žalobě proti umístění této stavby. NSS kasační stížnosti vyhověl rozsudkem ze dne 22. 6. 2011, č. j. 1 As 66/2011 - 122, rozhodnutí městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ztotožnil se tak s názorem (současné) žalobkyně, že nedošlo k řádnému posouzení souladu umísťované stavby s podmínkami obsaženými v čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 3/1991 Sb. HMP. Dle tohoto ustanovení musí stavba umísťovaná v oblasti klidu Košíře-Motol kumulativně splňovat dvě podmínky (dostavba stávající obce prostřednictvím rodinných domků a nízkopodlažní zástavby). Nedostatečné vypořádání se s posouzením těchto podmínek mělo za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů.

[18] Nyní předložená kasační stížnost byla podána v důsledku sporu o důkladnost posouzení vlivu posuzované stavby na dodržení architektonicko-urbanistické hodnoty lokality. Kasační stížnost byla podána žalovaným.

[19] Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. není přípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, co jeho původní rozhodnutí bylo Nejvyšším správním soudem zrušeno. Je tomu tak proto, aby se NSS nezabýval opakovaně otázkou, k níž už v dané věci právní názor zaujal (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 136/05). Rozšířený senát NSS již vyslovil, že „*Nejvyšší správní soud je v řízení o opětovné kasační stížnosti vázán závazným právním názorem, který sám v téže věci vyslovil v předchozím zrušujícím rozsudku, neboť i přípustnost samotné opětovné kasační stížnosti je omezena na důvody, které Nejvyšší správní soud v téže věci dosud nevyřešil.*“ (Srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 9. 2008, čj. 9 Afs 59/2007 - 56.)

[20] Podá-li kasační stížnost v téže věci druhý účastník řízení, byla by jeho kasační stížnost podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřípustná pouze v případě, kdyby tento účastník brojil proti závěrům krajského soudu, které jsou výsledkem aplikace právního názoru NSS vyjádřeného v předchozím zrušujícím rozsudku (blíže viz např. rozsudky ze dne 25. 5. 2011 č. j. 6 As 1/2011 - 139, ze dne 8. 6. 2011, č. j. 6 As 4/2011 - 136, či ze dne 22. 9. 2011, č. j. 6 Ads 14/2011 - 241). Kasační stížnost jiného účastníka řízení než toho, který podával první kasační stížnost v téže věci, zpravidla nebude opakovaná ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. Brojil-li by však jiný účastník řízení v druhé kasační stížnosti proti závěrům NSS vysloveným dříve v téže věci či závěrům krajského soudu vysloveným v důsledku rozhodnutí NSS, musel by NSS takovou kasační stížnost odmítnout pro nepřípustnost dle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.

[21] Co se současné kasační stížnosti týče, stěžovatel je osobou odlišnou od těch, které podaly předchozí kasační stížnost, a jeho námitky se týkají otázek, které vyvstaly teprve v důsledku předchozího rozhodnutí NSS. Těmito otázkami se tak NSS dosud nezabýval. Kasační stížnost je proto **přípustná**.

[22] Napadený rozsudek tedy NSS přezkoumal v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které byly uplatněny stěžovatelem v podané kasační stížnosti.

[23] Kasační stížnost nicméně **není** důvodná.

[24] S ohledem na první a třetí kasační námitku stěžovatele NSS věcně souhlasí s názorem městského soudu, který se s těmito otázkami již podrobně vypořádal. Stěžovatel se stavbám na západní straně ulice Jinonická ve svém posouzení příliš nevěnoval. Omezil se na konstatování, že „*vůči historickým vilám je (posuzovaná stavba – pozn. NSS) objemově sice konkurenční, ale je třeba zohlednit fakt, že zatímco vily mají hmotu soustředěnou nad celým půdorysem, u terasových objektů je hmota v rámci půdorysu modelována podle průběhu terénu.*“ Městský soud stěžovatele ve svém rozhodnutí již instruoval, jaké parametry je nutné v následujícím řízení vyhodnotit.

[25] Stěžovatel v kasační stížnosti znovu odkazuje na své zrušené rozhodnutí ze dne 10. 11. 2021, č. j. MHMP 1775271/2021, které se však, metaforicky řečeno, zahledělo více do dálky: obsahuje porovnání parametrů vybraných staveb i z poměrně širokého okolí, které se mají podobat posuzované stavbě. Nedošlo však k porovnání těchto parametrů u staveb, které se nacházejí v *bezprostřední blízkosti* posuzované stavby.

pokračování

[26] NSS nesdílí názor stěžovatele, že by tak mělo docházet k porovnávání neporovnatelného. Pokud má být posouzení vlivu posuzované stavby na architektonicko-urbanistické hodnoty lokality kompletní, *stavby v bezprostřední blízkosti umístěného objektu logicky nelze pominout*. Bez tohoto porovnání není možné umístění posuzované stavby řádně odůvodnit. NSS rovněž nesouhlasí s názorem stěžovatele, že by v Praze při použití postupu načrtnutého městským soudem nešlo umístit žádnou stavbu, která by se alespoň nepodobala již stojící zástavbě. Šlo. Ale patrně by se jednalo o stavbu jiného charakteru.

[27] Stěžovatel konečně rozporoval nesprávný postup městského soudu ve věci značení podlaží posuzované stavby. NSS i v tomto bodě věcně souhlasí s názorem městského soudu. Dle rozhodnutí NSS ze dne 19. 4. 2013, č. j. 8 As 75/2010 - 165, platí, že *„právní výklad, který každou budovu, která je postavena ve svahu, a je tedy částečně (na jedné straně domu) zanořena pod úroveň terénu, považuje za budovu o více podzemních podlažích, je v očividném rozporu s obvyklým chápáním pojmu „podzemní podlaží“*. Ze spisové dokumentace plyne, že posuzovaná stavba je zanořena pod úroveň terénu pouze z jedné strany. NSS v právě citovaném rozsudku dále dodává, že *„ještě méně je takový názor pochopitelný tehdy, když tato „podzemní podlaží“ s obytnými prostory jsou z větší části umístěna nad zemí, mj. s plnohodnotnými okny a vstupními dveřmi z ulice, přičemž jsou užívána jako obytná podlaží“*.

[28] V projednávané věci jsou první dvě obytná podlaží značena jako podlaží podzemní, ačkoliv zjevně slouží k obytným účelům, jsou převážně umístěna nad zemí a mají plnohodnotná okna a vstupní dveře z ulice. Z uvedeného rozhodnutí NSS dále vyplývá, že již samotné nesprávné hodnocení povahy posuzované stavby zakládá nesprávnost daného rozhodnutí. Navíc tu nejde jen o nepřesné formální označení, ale toto přeznačení mělo vliv na posouzení jiných otázek, jako je právě soulad posuzované stavby s architektonicko-urbanistickými hodnotami dané lokality. Dle NSS je tedy nutné s těmito podlažími počítat jako s nadzemními při porovnávání posuzované stavby s jinými stavbami v jejím blízkém okolí (domy na protější straně ulice Jinonická).

IV. Závěr a náklady řízení

[29] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl (I. výrok).

[30] O nákladech řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Zástupkyně žalobkyně, která měla v řízení o kasační stížnosti úspěch, učinila jeden úkon právní služby, a to vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], za který jí náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. citované vyhlášky], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 stejné vyhlášky. Zástupkyně žalobkyně je plátkyní DPH, protože se odměna se zvyšuje o 21% sazbu DPH. Celkovou částku ve výši 4 114 Kč je stěžovatel povinen uhradit žalobkyni k rukám její zástupkyně JUDr. Aleny Bányaiové, CSc., advokátky, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (II. výrok).

[31] Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že NSS v projednávané věci osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil, rozhodl, že tyto osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (III. výrok).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. července 2024

Michal Bobek
předseda senátu